

Havranní vlasy

Seděla na bēhu, vtr si hr!l s jej?mi ?ern?mi vlasy, ale ona si ho nev??mala. Byla hluboko pono?ena do sv?ch ?iv?ch vzpom?nek, kter?ch se pokou?ela jednou pro v?dy zbavit. Cht?la je uzamknout na slzy zm??en? pap?r, kter? k?e?ovit? sv?rala v lev? ruce.

Tma ji? tan?ila s M?s?cem v?niv? tango, kdy? d?vka za?ala vn?mat sv?t kolem n?. Zjistila, ?e u? nade?el ?as vzd?t se toho, co j? p?ed mnoha lety jeden ?lov?k daroval. Rozhl?dla se kolem sebe, jestli nevid? n?jakou n?dobu, kam by mohla nav?dy uzav??t svoji bolest. M?la ?t?st?. Hned vedle n? le?ela pr?zdn? l?hev od malinov? limon?dy. Av?ak d??ve ne? srolovala pap?r do ruli?ky a uv?znila ho do pr?zdn? n?doby, znovu si p?e?etla sv?j vzkaz?

?

Mil? Pet?e,

Ty jedin? v?, pro? toto d?l?m a z jak?ch d?vod? jsem se takto rozhodla. Proto tento dopis sm??uji pr?v? tob?. Nikdo jin? si nezaslou??, abych se s n?m rozlou?ila, nikdo jin? nebyl tak ochotn? naslouchat m?mu po?etil?mu j?.

Nev?m, jak jinak ne? t?mto dopisem ti d?t najevo, ?e jsem stra?n? r?da za to, ?e jsi tu byl v?dy jen pro m?. Nev?m, kde se pr?v? nach?z?, ?i jestli bys m? v?bec cht?l vid?t. Mysl?m, ?e toto rozlou?en? bude pro m? jen mal? ranka do tepaj?c?ho srdce ne?t?st?, po kter? n?m ob?ma mo?n? zbude ?iv? vzpom?nka v podob? nesmrteln? jizvy.

Jak dva mal? h?dci se spletly na?e ?ivoty do ocelov?ch pout, kter? ani Slunce nedok?zalo roztavit. SI?bili jsme si, ?e spolu p?jdeme do sv?ta sn?. Byli jsme tak bl?zko. U? jsi pevn? uchopil mosaznou kliku branky pokryt? mechem, kter? nesla n?pis: "Vstup do na?eho sv?ta, kde rovnov?ha mezi zlem a dobrem byla nav?dy poh?bena." Ani jeden z n?s si nemyslel, ?e n? posledn? krok m??e n?co p?ekazit. Av?ak stalo se?

Je to tak d?vno, Pet?e? Na?e p??telstv? u? zat?m zahalil studen? p?sek ?asu. Av?ak j? nikdy nezapomn?la na kr?sn? chv?le s tebou str?ven?. Na to, jak jsi mn? pom?hal povzn?st se nad v?echny probl?my dne?n?ho sv?ta. Ani na to, jak jsi byl ke mn? mil? a hodn? a jak jsi mi dod?val pozitivn? energii ve chv?l?ch, kdy jsem cht?la v?e vzd?t.

Byl jsi moje sv?t?lko nad?je, kter? s?lalo ?ivotod?rn? teplo, je? neust?le napl?ovalo moji d??ve scvrklou du?i. Dok?zal si ze m? ud?lat ?lov?ka, jen? ve v?em hledal jen to kr?sn? a mil? a radoval se z ka?d? mali?kosti. A j? jsem ti za to nesm?rn? vd??n?.

V?m, ?e ti to u? nestihnu splatit. Mrz? mne to, ale moje rozhodnut? nelze ji? d?le odkl?dat. Mus?m odej?t z t?to zem?, chci zapomenout na v?echno to utrpen?, kter? n?sledovalo po tom, co jsi mi ?ekl sbohem. Na ty hory kapesn?k?, kter? jsem denn? zm??ela sv?mi slzami, na tuny pr?k?, je? jsem spolykala v domn?n?, ?e mi ulev? od z?rmutku. J? v?m, zbab?le prch?m p?ed minulost?, ale j? nikdy nebyla natolik siln?, abych toto vydr?ela.

Sbohem Pet?e.

Lenka

PS: M?la jsem t? r?da.

?

Dal?? kapka si proklestila cestu na vzkaz s tak d?le?it?m posl?n?m. D?vka pozvedla sv? o?i, zad?vala se na st??brn? m?s?c. P?ik?vl j?. Zhluboka se nadechla. Odst?ihla kudrlinu ze sv?ch havran?ch vlas?. Pohladila ji. Opatrn? ji polo?ila na dopis, jak kdyby byla cel? ze zlata. Srolovala pap?r. Vlo?ila jej do najit? lahve, kter? sladce von?la. Za?roubovala v?ko. Naposledy ji pochovala jako sv? vlastn? d??tko. Pak u? jen pozorovala, jak placht? vzduchem do ledov? ?eky pln? vzpom?nek. Odvr?tila hlavu, nedok?zala se na ten ?kaz d?vat. V?d?la, ?e t?m stvrdila svoji smlouvu.

?blu?k?